

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16945/2023
31.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље малолетне АА из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Славко Перески, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији коју је у име малолетне тужиље изјавио отац ВВ путем пуномоћника МиLINE Дорић, адвоката из ... против решења Вишег суда у Новом Саду Гж2 17/2023 од 11.04.2023. године, у седници одржаној 31.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДАЈУ СЕ решење Вишег суда у Новом Саду Гж2 17/2023 од 11.04.2023. године и решење Основног суда у Новом Саду П2 1347/2022 од 24.02.2023. године и предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновни поступак.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду П2 1347/2022 од 24.02.2023. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба малолетне тужиље за заштиту од насиља у породици коју је у њено име поднео отац ВВ 10.08.2022. године. Ставом другим изреке, укинута су све спроведене радње у поступку. Ставом трећим изреке, отказано је рочиште заказано за 15.03.2023. године у 08,30 часова.

Виши суд у Новом Саду је решењем Гж2 17/2023 од 11.04.2023. године, одбацио жалбу коју је у име малолетне тужиље изјавио отац ВВ, путем пуномоћника адвоката МиLINE Дорић, против решења Основног суда у Новом Саду П2 1347/2022 од 24.02.2023. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, ревизију је у име малолетне тужиље изјавио њен отац, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешног или непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, Врховни суд је оценио да је ревизија дозвољена применом члана 202. Породичног закона („Службени гласник РС“, бр. 18/2005... 6/2015) у вези са чланом 420. став 3. Закона о парничном поступку – ЗПП

(„Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), којим је прописано да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се изјављена жалба одбацује и по члану 208. Породичног закона.

Испитујући побијану одлуку у смислу одредбе члана 408. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија основана.

У поступку доношења побијане одлуке није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Међутим, учињена је битна повреда поступка из члана 374. став 1. у вези са чланом 80. став 2. ЗПП и процесних правила из чл. 265. став 1. и 266. став 2. Породичног закона.

Побијаним решењем одбачена је жалба изјављена против првостепеног решења којим је одбачена тужба ради заштите од насиља у породици, са образложењем да је жалба недозвољена јер је изјављена од стране неовлашћеног лица у смислу члана 284. став 2. Породичног закона.

Тужиља је рођена ...2020. године у ванбрачној вези ВВ и тужене ББ. У току је парнични поступак у предмету Основног суда у Новом Саду П2 1803/21 по тужби коју је поднела мајка ББ против оца, АА ради поверавања тужиље њој на самостално вршење родитељског права. Правноснажним решењем тог суда од 24.06.2022. године, одређена је привремена мера којом је малолетна тужиља поверена мајци ББ на самостално вршење родитељског права до правноснажног окончања тог поступка. У таквој ситуацији, отац као родитељ којем дете није поверено и који не врши родитељско право нема својство законског заступника, из чега следи да нема право да заступа дете у судским или другим поступцима пред надлежним државним органима. Отац је у име малолетне тужиље поднео тужбу у овој правној ствари против мајке са наводима да врши насиље према детету чији је законски заступник.

Према члану 265. став 1. Породичног закона, уколико између детета и његовог законског заступника постоје супротни интереси, што је у конкретном случају, дете тада заступа колизијски старатељ кога поставља орган старатељства на основу члана 132. став 2. тачка 3. истог закона.

Према члану 266. став 2. Породичног закона, обавеза је суда да пази да ли је дете заступано на одговарајући начин, те уколико није да детету постави привременог заступника.

Према одредби члана 80. став 2. ЗПП, када суд утврди да странка нема законског заступника или да законски заступник нема посебно овлашћење када је оно потребно, затражиће да надлежни орган старатељства постави старатеља парнично неспособном лицу или ће да предузме друге мере које су потребне да би парнично неспособна странка била правилно заступана.

Пошто је тужба поднета ради заштите детета од насиља у породици, које према наводима тужбе врши мајка, као заступник малолетног детета по привременој мери у поступку ради одређивања старатељства, очигледно је да постоје супротни интереси детета и мајке као законског заступника. У таквој ситуацији дете треба да буде

заступано од стране (привременогног) колизијског старатеља у смислу члана 265. став 1. Породичног закона. Сходно томе, у ситуацији када је проценио да малолетна тужила као парнично неспособно лице није заступано на одговарајући начин, првостепени суд није могао да одбаци тужбу, већ је његова обавеза била да затражи од надлежног центра за социјални рад да применом члана 132. став 2. тачка 3. Породичног закона постави колизијског старатеља ради адекватног заступања.

Стога ће првостепени суд у поновном поступку поступити по налогу из овог решења и обезбедити да малолетна тужила буде правилно заступана.

Из изнетих разлога, Врховни суд је применом члана 415. став 1. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић